

Історична антропологія

Історична антропологія як спеціальна галузь історичної науки досить нова. Вона зародилася і розвивається у межах так званої «нової історичної науки», об'єднує ряд дисциплін, що вивчають минуле людини у всіх проявах конкретних форм її існування, в конкретний час і конкретному місці, у взаємозв'язку з іншими науками про людину. Коротко кажучи, це наука про соціальну генетику, про те як із покоління в покоління унаслідуються ті чи інші ознаки цивілізації. Студент довідається чому людина лякається цифри «13», або негативно ставиться до чорної кішки, що перебігла йому дорогу. Історична антропологія вивчає, те що є у людини підсвідомим, або напівсвідомим: жести, ритуали, звичаї, традиції, мода та таке інше.

Історична антропологія використовує знання із суміжних дисциплін. В першу чергу найбільше запозичила із етнології. Що стосується історичного знання то антропологічні дослідження тісно пов'язані з історією ментальностей, мікроісторією, історією повсякденності, усною історією та іншими дисциплінами «антропологічного кола».

Дана дисципліна все більше впливає власне на предмет історичної науки «олюднюючи» її, бо провідною тенденцією сучасного світового історичного знання є його «антропологізація». Вона трактується як міждисциплінарна галузь, яка розглядає процес становлення людини і намагається зрозуміти та обґрунтувати, що сталося з «людською природою» за тисячоліття історичного розвитку, дехто називає її справжньою парадигмою історичної науки.

Таким чином, історична антропологія - галузь історичної науки, і теоретико-методологічний підхід, для якого головним об'єктом дослідження є людина, а предметом – антропологічний вимір історії. Отже, заклик давньогрецького філософа до людини: «пізнай сам себе» в повній мірі стосується цього курсу.

О.Г. Павлова